اخبار کوتاه

پرسپولیس کار سختی در اهواز خواهد داشت

دروازه‌بان تیم فوتبال استقلال خوزستان تأکید کرد که پرسپولیس در اهواز و مصاف با تیمش کار سختی در پیش خواهد داشت.گودرز داوودی که با مصدومیت وحید شیخ‌ویسی به احتمال فراوان در بازی تیمش برابر پرسپولیس درون دروازه خواهد ایستاد در این خصوص گفت: من دوست نداشتم شیخ‌ویسی مصدوم شود و این اتفاق برایم ناراحت‌کننده بود. ما دوستی بسیار نزدیکی با هم داریم و امیدوارم شیخ‌ویسی خیلی زود آسیب‌دیدگی‌اش برطرف شود و به شرایط بازی برسد.

افاضات مسعودی

عاجز از یک بازی تدارکاتی !

از وقتی یادمان می آید از برگزاری یک بازی تدارکاتی خوب برای تیم ملی فوتبال کشورمان مان عاجز هستیم ! ما یک عاجز می گوییم اما شما تا انتهایش را بخوانید ! چرا که بواقع آنطور که باید و شاید در طول این سالها برای تیم ملی کشورمان بازی تدارکاتی ترتیب نداده ایم و این مشکل بدون شک هم از جذابیت های فوتبال ما برای تماشاگران کاسته است و هم مشخص شدن عیار فوتبال ما در برابر رقبای بین المللی را به جام های جهانی و بازی های اجباری در برابر بزرگان فوتبال دنیا موکول کرده است. هرچند سه چهارسالی هست که در رنکینگ برترین های قاره آسیا در رتبه اول هستیم اما اگر بخواهیم خودمان را با کشورهای هم سنگ خودمان در آسیا در زمینه برگزاری بازی های تدارکاتی مقایسه کنیم آخرین تیم این رنکینگ هم نیستیم و در این زمینه فرسنگ ها با آنها فاصله داریم. شاید آخرین بازی تدارکاتی درست و درمانی که از تیم ملی یادمان می آید مربوط به فروردین ۹۴ باشد، جایی که ایران در برابر سوئد و شیلی قرارگرفت و مابقی بازی ها همگی در مقابل تیم های اروپایی یا افریقایی درجه دوم و سوم بودند. البته برخی از کارشناسان می گویند خود کی روش زیاد علاقه ای به برگزاری بازی در مقابل تیم های بزرگ ندارد و شاهد این مدعی مصاحبه کی روش پس از بازی تدارکاتی ما در برابر برزیل است که گفت: «در بازی با برزیل تیم ایران سه بر صفر باخت و فقط بازیکنان عصبی شدند. این بازی دستاوردی برای فوتبال ایران نداشت. البته باید بگویم این تنها نظر من است. اینکه ما ۱,۵ میلیون دلار برای این بازی بدهیم رقم بسیار زیادی است، چرا که می‌توانیم با ۵۰۰ هزار دلار دو تیم را به ایران بیاوریم و یک میلیون دلار نیز برای ما باقی بماند. می‌توانیم این یک میلیون دلار را خرج کیفیت زمین‌های ورزشگاه‌ها، فوتبال بانوان، فوتبال ساحلی و پیشرفت‌های دیگر فوتبال ایران کنیم».

همین نظر کافی بود تا برخی به کی روش انگ بزنند که او از رویارویی با تیم های بزرگ می ترسد اما دیدگاه او در مورد نوع تقسیم پولی که برای بازی تدارکاتی با تیم های بزرگ خرج می شود هم دیدگاه جالب و قابل تاملی است. البته کی روش باید تابحال متوجه شده باشد که پولی که از بازی نکردن با تیم های درجه یک دنیا در صندوق فدراسیون باقی می ماند عملاً صرف زمین و فوتبال بانوان و پیشرفت فوتبال ایران نمی شود و معمولاً در ریخت و پاش های بدون حساب و کتاب فدراسیون گم و گور می شود. نتیجه اینکه فدراسیون فوتبال ما به هردلیلی از برگزاری یک بازی دوستانه عاجر است و بازی هایی مثل برزیل و روسیه هم معمولاً بخاطر روابط خوب سیاسی دوکشور جور می شوند و بعید بنظر می رسد تدارک این بازی ها ناشی از قدرت تشکیلاتی فدراسیون فوتبال ما باشد. در هر حال برای تیم ملی فوتبال کشورمان در ادامه مسیر خود در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه آرزوی موفقیت داریم .

« مسعود عطری »

اعجاز هزاره سوم

وای از فوتبال نازنین

روزگار غریبی‌ست نازنین. با پیرمردهایمان نهایتا بتوانیم یک گل به توگو بزنیم اما کوچولوموچولوهایمان چهارتا چهارتا به آلمان می‌زنند. شاید بگویی کجایش غریب بود اما مساله درست همینجاست. یعنی بعد از تاریخ چهارهزار ساله و خون آریایی و این همه غرور و عظمت و افتخار، یک پتانسیل و سرمایه انسانی برای خودمان است که آن هم خیلی طول نمی‌کشد، کمی صبر کن تا برسند به تیم جوانان و بزرگسالان، آن موقع یا محروم می‌شوند، یا مصدوم، یا منشوری و یا با تیم زیر نظر پسر پیروانی های نسل فعلی، بود و نبودشان نابود شود.

فعلا خداحافظ نازنین.

محمّدشفیع اعجازی

چشم به دستان رهبر ارکستر

چند سال است فالش نمی زنیم ؟

نمایش تیمی کشورمان مقابل روسیه ، فرصتی بود تا یک بار دیگر به تیم ملی کشورمان نگاه کنیم و ببینیم که افسون کارلوس کی روش با این تیم چه کرده.نمایش تیم ملی مقابل روسیه میزبان جام جهانی ، لحظات شیرینی را برای فوتبال دوستان ایرانی رقم زد. اینکه می بینیم بازیکنان کشورمان مقابل روسیه میزبان و در زمین این کشور ، نه تنها گامی مقابل این تیم پس نمی گذارد که در بسیاری از دقایق بازی ، بر مسابقه هم سوار هستند، لذتبخش است.

یادمان نرفته که سال هایی نه چندان دور ، اسیر و درگیر بازی با تیم های ضعیف تر از خود بودیم و با همسایگان خود نیز در میدان فوتبال به مشکلاتی می خوردیم اما حالا چند سالی است که در این زمینه ها آرامش داریم. بازی خوب ملی پوشان کشورمان در مسابقات مختلف مقابل حریفانی از قاره های مختلف را می بینیم و از یکدست تر شدن تدریجی تیم ملی لذت می بریم.

تیم ملی فوتبال ایران حالا ارکستری است که نمایشش را دنیا می بیند و تحسین می کند. این ارکستر ، رهبری دارد که برای به خط درآوردن نوازندگان و آغاز هنرنمایی اش ، نیازی به چوب رهبری ندارد. کی روش لب خط ، تیمش را به گونه ای پیش می رود که مانتوانی بزرگ ارکسترهایش را هدایت می کرد.بازی تیم ملی ، مقابل یک حریف اروپایی اسم و رسم دار ارزشمند است. بگذارید بگویند روسیه تیمی درجه دو است. نمایش ایران مقابل میزبان جام جهانی ، نمایش دلپذیر و ارزشمندی بود که بیش از هر چیز باید بابت هارمونی چشم نوازش آن را ستایش کرد. هارمونی چشم نوازی که آن را به رهبر ارکسترسختگیر ولی کاربلدمان مدیونیم. ممنونیم آقای کی روش.

چرا ستاره ها کارلوس کی روش را دوست دارند؟

مدتهاست که تیم ملی به آخرین در نجات برای بازیکنانی تبدیل شده که دیگر دوست و رفیقی ندارند یا زیر هجمه سنگین فشارهای رسانه ای قرار گرفته اند یا از بخت بد تیمی برای بازی کردن نصیبشان نشده.گلسازی مهدی طارمی برای تیم ملی در بازی مقابل روسیه ، فرصتی مناسبی بود تا فشارهای این یک ماه جهنمی اخیر را برای ساعاتی فراموش کند. طارمی که بعد از مشخص شدن محرومیتش بر سر پرونده «طارمی گیت» ، زیر فشار سنگین رسانه ها و افکار عمومی قرار داشت در این مدت ، کمتر از جایی مورد حمایت قرار گرفت و کمتر لبخندی را دید.طارمی در طول این مدت کمتر مورد حمایت قرار گرفت و بیشتر با انتقادات درستی مواجه شد که از بابت محرومیت او و همچنین فشارهای مالی ایجاد شده به باشگاه ، ناراضی بودند.

با این همه کارلوس کی روش ، تقریبا تنها آدمی بود که در مصاحبه هایش از طارمی انتقاد نکرد ، باز هم او را به تیم ملی دعوت نمود و در بازی ویترینی مثل روسیه او را در ترکیب اصلی قرار داد.او همین حمایت را در روزهای نیاز از حسین کنعانی زادگان و همچنین علیرضا حقیقی نیز انجام داد و وقتی کمتر کسی به آنها باور داشت ، به تیم ملی دعوتشان کرد. رامین رضاییان و سعید عزت الهی نیز در اوقاتی به تیم ملی دعوت می شدند که یا تیم نداشتند یا زیر فشار بودند.

حمایت او از علی کریمی، بازیکن سپاهان که در دینامو زاگرب بازی نمی کرد و دعوتش به تیم ملی را هم از یاد نبریم. بحث صرفا دعوت کردن یک بازیکن نیست. بحث این است که بازیکن ها در فوتبال حرفه ای ، چه به دلیل اشتباهات خودشان و چه به دلایلی که گاهی از اختیار خودشان خارج است ، با روی تلخ فوتبال هم مواجه می شوند. کارلوس کی روش در این روزها از راه می رسد. در روزهای قحط الرجال و قحط الرفیق.

بیخود نیست بازیکنان تیم ملی کی روش را تا این اندازه دوست دارند. او رفیق روزهایی است که رفقا کمیابند.

آرژانتین ، پاناما و صعود به روایت صدا

طنین غرور، فریاد شادی

سال ها بعد از آن فریادهای دیوانه وار جواد خیابانی در توصیف گلی که خداداد عزیزی به استرالیا زد ، عادت کردیم که بازی های بزرگ و در تاریخ ماندگار و گل های همیشه جاوید را با صداهایی به خاطر بسپاریم که آن گل ها را توصیف می کنند. نسل قبل از ما نیز صعود به جام جهانی آرژانتین ۷۸ را با جمله مرحوم بهمنش به یاد دارند که فریاد می زد : گل جهانی ، جام جهانی!

کسی هست که بتواند بازی ۶ بر یک بارسلونا مقابل پی اس جی را بدون در نظر گرفتن آن کلیپ های جادویی گزارشگران کاتالان در ذهن به خاطر بسپارد؟ کسی هست که جادوی خیره کننده دریبل ها ، فرارها و آن ضربه نهایی جادویی اسطوره هایی چون باجو ، رونالدو ، زیدان ، باتیستوتا و امثال آنها را بدون صدا به یاد بیاورد؟ بازی های بین المللی و غیر باشگاهی ، البته یک مزیت دیگر برای ما دارند و آن شنیدن صدای گزارشگرانی است که شاید از لای حرف هایشان کلمات و جملات اندکی را بفهمیم اما هیجان ، شادی و فوران مهار نشدنی انفجار آدرنالین را می شود در صدایشان به راحتی درک کرد.دو سه روز پیش مصر بود که با گل های صلاح بعد از بیست و هشت سال به جام جهانی راه یافت و صدای گزارشگر مصری قلب های همه مان را درگیر فریاد ها و اشک های خود کرد. در صدای سالخورده گزارشگر پیر ، می شد غرور ملتی را از نوشناخت که دوباره به میدان جهانی فوتبال بازمی گشت.اما گزارشگران لاتین تبار نیز به دلیل انرژی و احساسات اغراق شده ای که به وقت به ثمر رسیدن گل ها از خود نشان می دهند همیشه مورد توجهند ضمن اینکه بسیاری از اسطوره های فوتبال تباری لاتین دارند و هنر نمایی های ملی شان را معمولا با این صدا و لهجه می شنویم.بامداد امروز ، تیم ملی آرژانتین با درخشش خیره کننده مسی به جام جهانی صعود کرد و بر کابوس حذف شدن در مرحله مقدماتی این مسابقات فائق آمد. صدای گزارشگر آرژانتینی بعد از به ثمر رسیدن گل سوم مسی ، انفجار خشم و هیجان نهفته ملتی بود که از زیر بار فزاینده فشارهای این چندماه اخیر رهایی می یافت.گزارشگر آرژانتینی بعد از این گل فریاد می زد:گللللللل